

KANAL - NYT

Nr. 18.

Forår – sommer 2022

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Foråret så sagte kommer - og midt i det hele fornemmer man Hannes glæde over lyset, luften og dagen

Forbi kom i øvrigt julemanden

Det er ikke helt usandt, når man siger, at danskere er rigtig gode til at brokke sig. Vi véd godt alle sammen, at der ikke skal særligt meget til, før kritikken lyder. Sommetider er man enig. Sommetider er man ikke, men noget af det, næsten alle danskere hurtigt kan enes om, er, at julen fylder for meget, og at den begynder alt for tidligt.

Julegaver og julemænd - men kan I huske fra vores barndom og ungdom, at vi da fejrede jul også mellem jul og nytår og sågar et stykke ind i januar måned?

Sådan er det ikke mere - og så dog.

Poul Krogh havde fødselsdag onsdag den 12. januar. I denne omgang blev han 68 år, men det er en anden sag.

I anledning af fødselsdagen kom julemanden i skikkelse af Evan Elgaard Christiansen tilfældigvis forbi ved solnedgang og lod sig fotografere.

Det var, mens det endnu var vinter derude, og mens den gamle pier stadig var i funktion. Flaget var oppe, og flaget kom ned igen.

Tak til Knud Erik Thomsen for et morsomt billede og tillykke til Poul Krogh med fødselsdagen.

Tak også til Evar for den fine optræden.

Finn Carpentier

27. marts 2022

Så smuk kan en sen vintermorgen også se ud med sol i horisonten, frosteftersladenskaber på vinduesglasset og en bedårende smuk blå himmel - hvor er vi heldige. Tænk at bo et sted, hvor man kan opleve den slags, alt imedens verden ude omkring er ved at gå i stykker: mennesker på flugt, en rasende krig. Død og ødelæggelse.

Fra fjordens kant

En stille forårsdag - og Michael nyder sin kaffe og udsigten og den friske og skarpe luft, fjordens nærhed og et forstyrrende øjeblikks snak.
Kanal Nyts ydmyge fotograf kom forbi!

Sådan bor vi - lige ned til Danmarks smukkeste fjord.
Kan det egentlig blive bedre?
Ikke sært, hvis der er nogle, der er misundelige.

Da jeg sad og funderede lidt over forrige sides tekst og billeder, dukkede Erik Grips så stærke ord pludselig op i mine tanker.

I får dem her, og så kan I jo tænke, hvad I vil. Jeg tænker på fjordens blanke flade, på det åbne blik ud over vandet over mod den anden kyst eller på tur med fjordens vand - *eller måske med et skib* - på dets vej ind i fjorden med bud udefra eller ud ad fjorden mod fremmede kyster.

Held os at bo et sådant sted!

Erik Grip - Åbent landskab

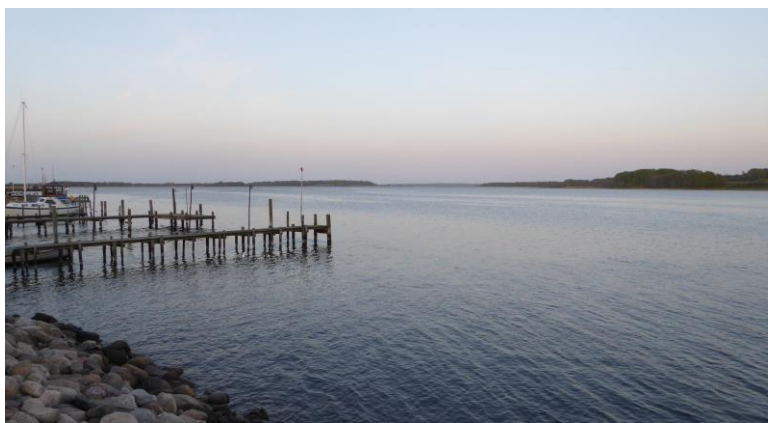
Jeg kan bedst med åbne vidder
Nær ved havet vil jeg bo
Et par måneder om året
For at sjælen kan få ro.
Jeg er skabt til åbent landskab
Hvor vindene får fart
Hvor lærken hænger himmelhøjt
Og synger smukt og klart
Der brænder jeg selv min brændevin
Og sanker selv min krydderurt
Og drikker det med velbehag
Til sild og hjemmebag
Jeg er skabt til åbne vidder
Nær ved havet vil jeg bo.

Jeg kan bedst med fred og frihed
For både krop og sjæl
Hvis du kommer fuld af stridslyst
Så ser jeg helst din hæl.
Jeg er skabt til skumringstimer
Og aftenbrisens sus
Med hanegal på afstand
Og med langt til næste hus
Men trods alt ikke længre end
At det kan ske at jeg engang
Sidder under stjernerne
Og hører fest og sang
Jeg kan bedst med fred og frihed
For både krop og sjæl.

Finn Carpentier

Lad mig høre bølgen bruse
Og mågens morgenskrig
Og lytte til konkyllier
Med havets sange i.
Med det klare og det enkle
Er jeg på sikker grund
Når et ja er ja, og nej er nej,
Og tvivlen holder mund
Så lægger jeg en krans af løv
Et sted hvor runestene står
Til minde om en tanke, der
Har holdt i tusind år
Lad mig høre bølgen bruse
Og mågens morgenskrig -
Jeg kan bedst med åbne vidder
Nær ved havet vil jeg bo.

Ord til at tænke over

- at ikke alt er uproblematisk og rosenrødt

Hvis alting nu var som altid

1) Hvis alting nu var som altid,
så havde jeg åbnet mit hjem,
og budt dig som altid på kaffe,
og gi't dig som altid et klem.
Hvis alting nu var som altid,
så kunne vi mødes et sted,
og vi kunne sagtens vær' mange,
og alt det, vi kender, ku' ske.

2) Og måske vi så ville tænke:
Den blev som altid, den dag.
Kan hænde, vi helt enkelt glemte,
hvor endeløst rige vi var
- mens alting endnu var som altid.
For intet er ligesom før,
vi samler os ikke om bordet,
som mennesker altid gør.

3) Ja, alt er så underligt stille.
Og ingen ved helt, hvad der sker,
og hvad det betyder for spurve,
og planter og alt det, som er.
Måske ser jeg verden lidt bedre,
når samfundet går lidt i hi
- alt livet som myldrer omkring os,
og alt, som gør jorden så rig.

4) Når ingenting er som altid,
så burde vi skrive en sang,
om hvordan vi vil, det skal være,
når dette er ovre engang.
Og måske vil første vers lyde:
at nu vil jeg åbne mit hjem
og byde som altid på kaffe
og gi' dig som altid et klem.

Denne sang fra corona-året 2020 er skrevet af nordmanden Sindre Skrei og oversat til dansk af Tine Illum. Jens Nielsen har sat musik til ordene.

Mon ikke, vi er mange, der længes efter dengang, da *"alting var som altid"*, og tænkte, at 2021 måtte blive bedre end 2020? Og at 2022 måtte blive endnu bedre?

Vi har vist lært, at intet er en selvfølge, for den 24. februar 2022 blev der krig i Europa, og siden har Putins hær på den mest forfærdelige måde hærget Ukraine, og landets befolkning har måtte lide og endda dø under de russiske bombardementer. Mange er flygtet og ved ikke, om de har familie eller hjem at komme tilbage til. Vi har set meget på TV, men det er intet mod de skrækkelige oplevelser, de ukrainske flygtninge rummer i sind og krop.

Vi kan kun håbe, at *"alting må vende tilbage til dengang, da alting var som altid"*, og heldigvis er det forår ved Mariager fjord.

Bente Carpentier

Et bombekrater eller bare et hul i jorden - eller i fjorden.

- Og så faldt mit blik en dag på denne lille ”*skulptur*”. Gad vide, hvad man skal tænke om den.

PIEREN

kronen på værket

Det var ren og skær interesse, der fik mig til at undersøge, hvad ordet ”*pier*” egentlig betyder, og hvor det kommer fra.

Vi har jo alle sammen en idé om, hvad ordet dækker over, men hvordan er det lige med det, når det kommer til stykket.

Ordet er formentlig kommet til os via det engelske sprog, hvor det betyder ”*mole; landingsbro*” og lignende. Ordets oprindelse er ukendt, men det kommer dog vist af det middelalder-latinske ”*pera*”. Heller ikke det ord kender man oprindelsen til.

Den allesteds nærværende google oplyser, at en pier er: en platform, der er lagt på piller ved en kyst, og her rækker ud i vandet. ”*En hævet struktur, hævet over en vandmasse stikkende ud fra kysten*”, som det formuleres.

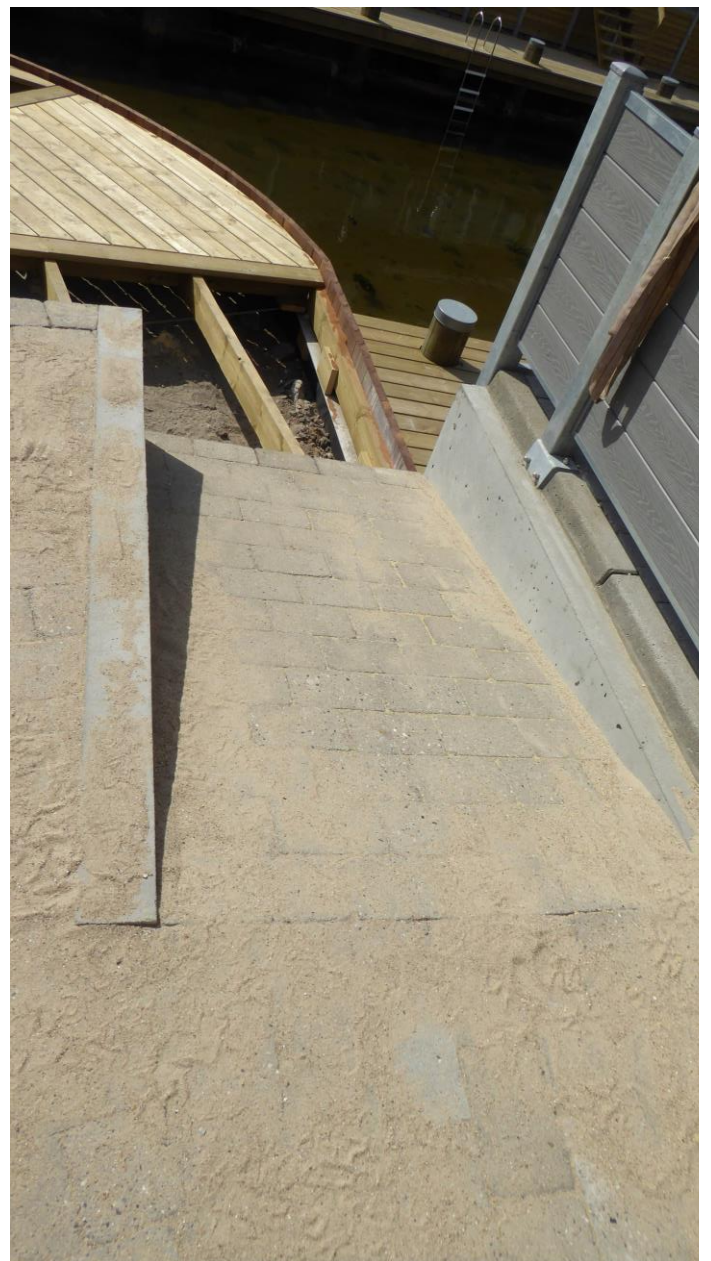
Ja, så blev man da så klog!

Husker I, det var sådan, den så ud - den gamle pier?

Man kommer ikke udenom, at det er blevet et noget andet resultat. Hvor er det smukt. En værdig afslutning på et stort projekt. Kronen på værket.

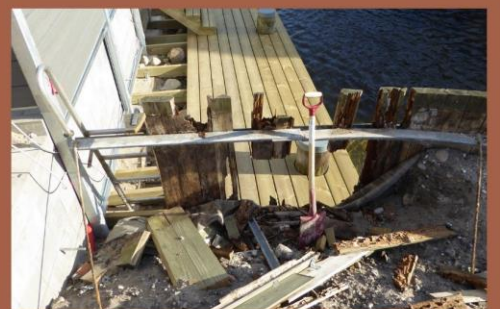

*Det næsten færdige resultat - og det ser bare så godt ud.
Tak for det smukke arbejde, som vi er nogle stykker,
der vil glæde os over i meget lang tid.*

*Herunder den handicapvenlige nedgang, rampe eller
sliske til pieren. Senest er oplyst, at der kommer
en håndliste ved nedgangen, så man kan sikre sig på sin vej.*

Per, de skæve huse og dronning Ingrid

Den 10.maj kl.10 havde jeg aftalt at komme på besøg hos Ingerlis og Per til en lille snak om Pers fortid som aktiv tømrer, og jeg skal love for, at der blev snakket. Hen over spisebordet fløj ordene, og der blev set på billeder og kigget på artikler fra aviser og brochurer.

Der blev virkelig åbnet op for ”*en håndværkers mindeboks*” og fortalt om spændende oplevelser fra et usædvanligt og spændende liv.

Ingerlis og Per stammer begge fra Arden. Per flyttede allerede som 13-årig hjemmefra, måske fordi pladsen var trang for en familie med 6 børn, hvoraf den yngste måtte sove i en kommodeskuffe. Han kom i lære som tømrer i Haubro - med kost og logi hos sin mester, og Per husker endnu retter som grønkålsuppe, sagosuppe (den med fiske-øjnene) og en risengrød, der var så bastant, at den kunne stå lodret.

I 1961 var Per færdiguddannet og skulle have et job - helst et sted i Nordjylland. Der var imidlertid ikke mange tømrerjobs at søge her, og Per og en kammerat tog en rask beslutning: *de måtte søge sydpå.*

Tømrermester og direktør Helge Kragelund, Favrskov, søgte to svende, og Per og hans kammerat fik straks ansættelse i firmaet.

Gennem 34 år - *fra 1968 til 2002* - var Per ansat hos Kragelund. Man løber vel ikke af pladsen, og et firma slipper heller ikke en dygtig håndværker. Man kaster vel ikke guld på gaden!

Ud over sin normale arbejdstid fik Per et fritidsjob i restaurering af Framlev gamle skole til 9 kr. i timen.

Til 300 kr. i husleje og tilsvarende i varmeudgifter flyttede Ingerlis og Per nu ind i Harlev mølles fodermesterhus, men efter et år havde Per

købt grund i selve Harlev, hvor de byggede hus. Ingerlis fik sig vist en lille overraskelse ved den beslutning.

Kragelunds hobby var gamle huse, og her er det, at Per for alvor kommer ind i billedet. Disse huse er fra en tid, hvor *"der ikke var noget, der hed sømbeslag"*, og som kræver en restaurering på husets egne betingelser. Nænsomme hænder, dygtighed og tålmodighed. Gamle, hengemte ting på et stort med loft kan ved berøring smuldre og nærmest blive til støv. Det erfarede Per med noget gammelt legetøj, der ved berøring blev til støv.

Det blev til mange års restaureringsarbejde med forskellige gårde og huse, hvoraf kan nævnes:

- Favrskov hovedgård, der siden har givet navn til Favrskov kommune.
- Drøhses Hus - *Storegade 14 i Tønder* - opført i barokstil i 1772, oprindeligt den gamle købmandsgård. Efter restaureringen blev huset en del Tønder Museum og fungerer nu som en separat afdeling med kniplingsmuseum.
- Sønderskov herregård ved Brørup. Her tog det først et halvt år for Per at reparere vinduer på gårdens ene side og derefter et halvt år på den anden side. Et helt år med vinduer!!

STOREGADE 14
Et gavlhus i Tønder

Århusperioden: Per fik derefter lyst til "at komme hjem til Aarhus" - til den gamle del af Århus vel at bemærke med de smukke gamle og skæve huse med skæve tage.

- Guldsmedgade 4 - 6.
- "Søsterhus" på Aaboulevarden netop med et loft med smuldrende legetøj
- Farvehandel i Mejlgade

Dronning Ingrid's besøg i Tønder – sønderjysk kaffebord med 17 slags og den rigtige slags "røg"

Sammen med sin hofdame besøgte dronning Ingrid Tønder, mens restaureringsarbejdet med Drøhses hus stod på og på en spadseretur i den gamle gade, fik hun pludselig gennem karnappens ruder et glimt af et meget smukt stukloft, som hun blev meget interesseret i. Dengang var stukkatører en mangelvare, og i dag findes der vist slet ingen i hele Danmark, og man kan ærgre sig over, at den slags håndværksfag ikke længere bliver holdt i hævd, for hvor er disse gamle stuklofter dog smukke.

Det vidste dronning Ingrid også, og måske har hun tænkt på alle de stuklofter, der var på lofterne i de kongelige sale. I hvert fald ønskede hun at besøge Drøhses hus, og der blev planlagt et nærmest officielt besøg med sønderjysk kaffebord med 17 slags kager for byen spidser, for projektets arkitekt og håndværkere, deri blandt Per. Dronning Ingrid

spiste kage med den ene hånd og røg cigaretter med den anden – det rette mærke var fremskaffet, og man stod på spring for at tænde.

Efterfølgende ville dronning Ingrid gerne tale med alle håndværkerne, og jeg tror, de følte sig glade og stolte over at møde en sådan interesse fra kongehusets side.

Dronning Ingrid's interesse havde smittet af på dronning Margrethe, som også kom på besøg, men helt anonymt og i al hemmelighed og derfor uden skolebørn med blafrende Dannebrog og sønderjysk kaffebord. Højest en lille forfriskning ønskede majestæten.

Men det smukke hus, Storegade 14 i Tønder, er virkelig også et besøg værd - også selv om man ikke har blå blod i årerne.

At der har været tale om håndværksarbejde af højeste karakter, bekræfter tildelingen af *Europa Nostra Prisen*¹ til Sønderkov Hovedgård og Drøhses Hus.

Gennem alt dette stod Ingelis trofast ved Pers side, og parret har gennem tiden overnattet flere mærkværdige steder i ufærdige huse og rum.

-

Epilog:

Det var utroligt spændende at besøge Ingerlis og Per. Tiden fløj afsted, og vi glemte helt kaffen, så den har jeg til gode på et andet tidspunkt, og det er jo slet ikke så galt.

Bente Carpentier

¹ *Europa Nostra prisen er EU's kulturarvspris. Den blev indstiftet af Europakommissionen i 2002. Europa Nostra er en europæisk sammenslutning af kulturarvsorganisationer, som dækker 40 lande i Europa.*

Europa Nostra Prisen gives til bedste praksis indenfor bevaring af kulturarv, forskning, forvaltning, frivilligt arbejde, undervisning og kommunikation.

Ingerlis og Per på strejftog i Nostalgiens land. Et gensyn med et langt livs spændende oplevelser.

Efter generalforsamlingen 22. april 2022

Referat fra generalforsamlingen må søges et andet sted. Her er alene plads til at præsentere den nyvalgte bestyrelse, der er gået i gang med arbejdet.

Bestyrelsen har konstitueret sig med Hanne Toft som formand, Ole Nielsen som næstformand, Poul Krogh som næstformand og som kasserer Knud Erik Thomsen. Anders Enevoldsen som bestyrelsesmedlem.

Finn Carpentier er første suppleant til bestyrelsen med møde- og taleret, men uden stemmeret. Anden suppleant er Anita Klitgaard Knudsen.

Finn Carpentier

Den nyvalgte bestyrelse på Marcussens Bro 2022-2023:

Fra venstre ses: Hanne Toft; Poul Krogh; Ole Nielsen; Knud Erik Thomsen; Anders Enevoldsen; Finn Carpentier.

Sankt Hans aften på Marcussens Bro onsdag den 23. juni klokken 18.30

Også i år falder Sankt Hans Aften den 23. juni, og også i år vil vi fejre aftenen sammen forhåbentlig med lune vinde omkring os og i tørvejr.

Vi mødes ved fælleshuset, hvor den store grill er tændt, og bålet gjort klar - måske endda med en lille heks i toppen.

Vi spiser og hygger os sammen, synger måske en af vore skønne sommersange - *midsommervisen kunne være et forslag og så Brittas Bro-Vise og sangen om Mariager Fjord* - og sammen vil vi glæde os over de lyse nætter og den tilstundende sommer.

Til midsommeraftenens fællesspisning medbringer man selv kød, salat og andet tilbehør efter eget behov og ønske.

På et passende tidspunkt vil der muligvis blive holdt båletale. Endnu har ingen meldt sig som båltaler, men det kan nås endnu.

Finn Carpentier

Glimt fra Sankt Hans 2021 på Marcussens Bro

Mindeord om Jytte Nielsen

Torsdag morgen tidligt den 24. februar 2022 - *samme dag i øvrigt som krigen i Ukraine blev indledt* - døde Jytte Nielsen.

Forud var gået en længere periode, hvor det stille og roligt, men ret konstant og ubarmhjertigt gik ned ad bakke med hende. Sclerosen havde sat sig sine spor igennem mange år, men rigtig alvorligt med hende blev det, da en kræftdiagnose føjede sig til. Hun kæmpede længe og tappert imod og gjorde, hvad hun kunne for at holde ved den hverdag, der var hendes, men til sidst måtte hun give slip. Jytte blev 81 år gammel født den 28. januar 1941.

Jytte blev født i Gravlev sogn, men det var her i Østhimmerland, hun kom til at leve størstedelen af sit liv: Veddum, Skelund, Hadsund - og her senest sammen med os på Marcussens Bro ved kanten af Mariager Fjord.

Her kunne man ofte møde hende, når hun sad på sin stol udenfor på eftermiddags-terrassen og nød solens varmende stråler, eller når hun var trillet ned til eller var blevet kørt ned til fjordkanten med blikket lokkende-fanget af vandets nærhed og mystik.

Jytte var kommet til at holde rigtig meget af stedet her, og hun nød, når vi andres vej faldt forbi. Nød, når man gav sig tid til at sætte sig ned og veksle et par ord med hende. Det blev mindre på det seneste med alt det, for Jytte var ikke længere så stærk og ikke længere så snakkesalig, som tidligere, men hun var glad, når man kom.

Livet igennem havde Jytte været et aktiv menneske og havde været ansat på forskellige arbejdspladser og ofte i en ledende position. Gå-på-mod og livslyst havde hun, og hun satte sig sine spor. Hun var dygtig og omhyggelig, og så var hun ikke bange for at sige sin mening - noget som man ikke altid blive populær på, men som man som regel bliver respekteret for, og respekteret det var Jytte dér, hvor hun hørte til.

I den tidlige ungdom, allerede i konfirmationsalderen, lærte hun og Henning hinanden at kende. De blev gift og stiftede hjem og familie for så mange år siden, at de nåede at fejre diamantbryllup - deres 60 års bryllupsdag. Det er mange år, og det var de år, som sluttede en stille morgen i februar måned 2022. Og nu er Jyttes stol blevet tom.

Jytte blev bisat fra Hadsund kirke fredag den 4. marts klokken 11.00.

Ved bisættelsen var mødt familie, venner og bekendte samt et stort udsnit af beboere fra Marcussens Bro til afsked. Salmerne i kirken var *"Hil dig, Frelser og Forsoner"*; *"Du, som har tændt millioner af stjerner"*; *"Se, nu stiger solen af havets skød"* og til sidst *"Altid frejdig, når du går"*.

En stille og smuk højtidelighed med respekt for det menneske, Jytte var.

Ære være Jytte Nielsens minde!

Finn Carpentier

En forårsdag og et vinget væsen på kanten af Mariager Fjord.

Strandskaden er en vadefugl med en karakteristisk sort og hvid fjerdragt og røde ben og næb. I Danmark er den almindelig langs kysterne, men den findes også ved åer og søer i indlandet samt på flade hustage i byerne. Strandskaden er nationalfugl på Færøerne, hvor den kaldes Tjaldur.

KANAL-NYT nr. 18 2022 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde.

Som aftalt bliver bladet "*omdelt*" digitalt og vil være tilgængelig på hjemmesiden på adressen <http://www.marcussensbro.dk/>

Næste nummer af KANAL-NYT udkommer efter planen i december måned 2022.
Deadline er mandag den 7. november 2022.

Glædelig sommer til jer alle - og tak for denne gang

Bente og Finn